

Chrípková epidémia

V televízií hlásili,
že sa blížia bacily.
Chrípka na nás útočí,
každého to zaskočí.

Žiaci sa už tešia,
lebo dobre tušia,
že chrípková nákaza,
veru s nikým nehrá sa.

Odpadne nám učenie,
každodenné mučenie.
Do postele zalezieme,
potajomky skypujeme.

Učiteľka taktiež kliká,
už nám nová správa bliká,
úlohy sa na nás valia,
až sa nám už ram-ky pália.

Miesto kecov na chate,
úloha je na svete.
Z matiky aj zo sloviny,
zas tu máme kopu driny.

Počítame matiku,
a lúštíme fyziku,
učíme sa pohoria,
kým nás celkom nezmoriam.

Už sa z voľna netešíme,
na facebooku nesedíme,
ležime si v posteli,
by sme chorí neboli.

A Mrocek, 8.A

Láska pod stromom

Pod stromom, keď listy padali,
sme sa v jedno jesenné ráno spoznali.
Zopár úsmevov, zopár slov
a bol z nás párik snov.

Každý deň sme sa radi stretali.
A listy? Stále sa vo vetre vznášali.
Padali nám na hlavu, do tváre
a my sme verili, že to takto zostane.
Nuž, naše túžby nemohli sa splniť,
ako som len tomu mohla veriť?
I keď som ho ľúbiť nesmela,
v snoch sme sa nevedeli odpútať od seba.
Vtedy som naňho stále myslela,
pod stromom čakala,
teraz už ani neviem ako vyzerá,
no v mojom srdci stále prebýva.

Eliška Bakalárová, 8.A

Jeseň

Zlatistá a farebná,
taká býva jeseň.
Šaty ona krásne má,
šumí ako pieseň.

Svet je vtedy farebný,
sťaby obraz dáky.
Zlatý, hnedý, červený,
farbia sa aj mraky.

Kde tu vetrík pofukuje,

na stromy a na kríky.
Tichý dáždik zabubnuje,
na farebné dáždniky.

Po jeseni farebnej,
príde biela zima.
Farby zmiznú veru hej,
vládnut' bude meluzína.

Patrik Matejov, 8.A

Jeseň

Hneď čo skončí leto,
vždy prichádza jeseň.
Farbí listy žltó,
čo padajú na zem.

Holý nie je už len kmeň,
ale tiež i konáre.
Farebná je teraz zem,
krásky sú tu hektáre.

Suché listy ležia všade,
keď odfúklo ich od stromov.
Žlté, červené i hnedé,
zbierajú si deti domov.

Jeseň zrazu končí,
ráno začal padať sneh.
Zima sa už blíži,
všade počuť detský smiech.

Peter Pavel Arthur Petráš, 8. A

NEKONEČNÝ VESMÍR

Pozerám sa na mesiac,
čo žiarivo svieti,
tam na oblohe visiac
je krásny ako TY.

Mesiac vyzerá byť malý,
keď priložím k nemu prsty,
pripadá mi taký krehký.
je krásny ako TY.

Hviezdy sa jasne trbliecu,
mnoho z nich aj letí,
žiariac pripomínajú sviecu,
sú krásne ako TY.

Žiarivé slnko jedna z hviezd jasných,
okolo ktorej sa všetko krúti,
aby nebolo dní smutných,
je krásne ako TY.

Zem je jediná vo vesmíre,
kde ľudia pozerajú z planéty,
kde všetko tak rýchlo plynie,
je krásna ako TY.

Prečo práve TY?
Lebo cítim k tebe lásku.
Prečo práve TY?
Nemusím mať pred tebou masku.

